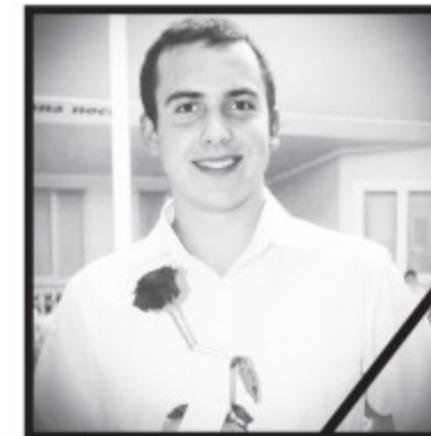

Острожчина провела в останню дорогу ще одного Героя

Іван ГЛУШМАН

Як не гірко про це писати, але минулого тижня Острожчина знову була в жалобі. Ми всією нашою великою громадою хоронили ще одного захисника України. І знову лунала сумна «Пливе кача», були «живі коридори», квіти на асфальті, море сліз, плачу, біль від невимовної втрати, розпач від безсиля, люті до кацапських нелюдів.

Ще в понеділок, 8 серпня, на сайті Острозької міської ради опублікували сумне повідомлення – загинув **Кожух Олександр**. Напередодні похорону страшний «Вантаж 200» зустрічали в Острозі та селях нашої та інших громад. У середу, 10 серпня, спочатку заупокійна Служба Божа відбулася на обійті загиблого Героя. Її проводив місцевий священик **Свято-Михайлівського храму Православної церкви України**, протоієрей **Юрій Андрощук** та ще 5 священників із сусідніх та віддалених сіл Острожчини. Корзину з квітами від влади Острозької міської територіальної громади поклала та молилася зі всіма присутніми заступниця міського голови **Олеся**

Кашуба. Також поклав живі квіти від військомату **Igor Черняхівський**.

Величезна колона жителів Оженина Острозької громади пройшла майже через більшу частину села (від вулиці навпроти неробочого нині цукрового заводу) до храму. Там також відбулася молитва і колона попрямувала до місцевого цвинтаря.

Поки люди збиралися біля останнього прихистку загиблого Героя, лунала сумна мелодія «Пливе кача». Після заупокійної молитви із проповіддю виступив

священик Юрій Андрощук. Дуже емоційним і проникливим від друзів та родини був виступ **Тетяни Гущук**. Вона говорила про великий незагойний біль батьків від утрати єдиної дитини, характеризувала нелюдську суть кацапії, говорила про загиблого Героя як про дуже приемну та світлу людину, про наш обов'язок максимально сприяти перемозі. Його загибель – велика втрата для всіх нас. «Неможливо знайти слова, які хоча б на якусь соту відсотка пом'якшили біль від утрати рідної та близької людини», – сказала Олеся Кашуба, коли ми поверталися із похорону в Острог. Тоді здавалось, що навіть небо плакало за загиблим захисником України. Під час похорону дощ ніби стримувався, а потім лив свої «сьози» рясним потоком.

Того скорботного дня я багато дізнався про Кожуха Олександра. Він навчався у Національному університеті біоресурсів і природокористування (Київ), працював менеджером. У квітні цього року він планував одружитися, але через війну відклав важливу подію у своєму житті та коханої дівчини

на пізніше. Загиблий був хорошим сином, внуком, надійним товаришем, грамотною та співчутливою

чечтю, щоб ще сталося якомога скоріше. ■

У бою за незалежність України загинув ще один її син...

З сумом повідомляємо, що 6 серпня 2022 року в результаті танкового обстрілу під час виконання бойового завдання щодо захисту незалежності України загинув **Кожух Олександр**.

26-річний Герой віддав своє життя в районі населеного пункту Яковлівка Донецької області. Олександр був уродженцем села Оженин.

Острозька міська рада та виконавчий комітет висловлюють ширі співчуття батькам, рідним та знайомим загиблого Героя. Нехай опіка Всешинього та наші молитви полегшать гіркоту втрати і родинне горе. Світлий спомин про мужнього захисника України назавжди залишиться в наших серцях.

Прийміть слова подяки за те, що виховали патріота та справжнього захисника України і нехай Господь Бог допомагає вам пережити цей важкий біль утрати рідної людини.

Вічна слава і пам'ять нашему Герою.